

HET HUIS

Eenakter

door

JAN VAN BLOKLAND

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET HUIS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **Jan van Blokland** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1997 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MENEER VAN BERKEL(de man) zakenman 75 jaar

MEVROUW VAN BERKEL(de vrouw) 70-75 jaar.

CORA VAN DUYN buurvrouw.

MAKELAAR leeftijd niet belangrijk.

DECOR:

Het decor bestaat uit een lege woonkamer waarin duidelijk te zien is dat de bewoners net verhuisd zijn. Op de muren wat lichte plekken waar schilderijen, foto's enz. hebben gehangen. Het enige wat er nog staat is een driezitsbank en een bijbehorende fauteuil. Wanneer het doek opgaat zit de vrouw op het puntje van de bank en kijkt wezenloos voor zich uit. De man staart naar een lege plek op de wand waar een schilderij gehangen heeft. Er wordt geen woord gewisseld. De man kijkt verveeld op zijn zakhorloge dat hij, na het dekseltje te hebben gesloten, weer in zijn vestzakje stopt. De vrouw is voortdurend bezig met haar handen zonder dat ze daar erg in heeft.

MAN: Ik snap niet waar hij blijft. Hij had allang hier kunnen zijn. (*loopt wat heen en weer en strijkt met zijn hand over de muur alsof hij de wanden wil koesteren*)

VROUW: Ik weet niet of we er goed aan doen. (*de man reageert niet, het blijft enige ogenblikken stil*) Ik weet niet of we er goed aan doen om het huis te verkopen. We hadden hier best kunnen blijven wonen.

MAN: Het is beter zo. (*stilte, gaat naast de vrouw op de bank zitten en neemt de hand van de vrouw in zijn hand*) Geloof me, het is beter zo. (*kijkt haar enige ogenblikken aan zonder iets te zeggen, laat haar hand los en kijkt op zijn horloge*) Je weet zeker dat hij om tien uur hier zou zijn?

VROUW: (*nog steeds wezenloos*) We hadden hier best kunnen blijven wonen.

MAN: Het is beter zo. (*staat op en loopt naar de muur, denkt na*) Hier heeft toch het schilderij van Wil van Dinther gehangen? Of vergis ik me nou? (*geen reactie van de vrouw*) Ja, dat moet hier gehangen hebben want daar heeft het schilderij met de zonnebloemen gehangen. Waren ze blij met het schilderij?

VROUW: Ik heb hier altijd prettig gewoond, vooral toen de kinderen klein waren. (*stilte*) Vreemd, nu ik er aan terugdenk hoor ik ze buiten spelen. (*glimlachend*) Ja, Jasper hoor ik er weer bovenuit schreeuwen. Die wil altijd haantje de voorste zijn.

MAN: (*betast de muur*) Weet je nog dat deze wand helemaal vochtig was geworden en het behang van de muur afkwam? Ik heb heel wat moeite moeten doen om van die ellende af te komen.

VROUW: Charlotte hoor ik huilen. Ze is zeker weer gevallen. We moeten eens naar de dokter met dat kind. Misschien heeft ze wel epilepsie?

MAN: Ik wil niet zeggen dat de muur nu kurkdroog is, maar dat is de zorg voor de nieuwe eigenaar.

VROUW: (*stilte*) Nee, het zal wel meevallen. Charlotte is altijd zo druk in de weer. Ze wil voor haar broer niet onderdoen. (*stilte*) Ik zei het van de week nog tegen haar dat ze het wat kalmer aan moet doen. Ze heeft het toch al zo druk met de zaak en de kinderen. Ik snap niet hoe ze het redt. Wij zijn haar alleen maar tot last. Zeker nu we verhuisd zijn.

MAN: Weet jij nog hoe die stukadoor heette die deze muur opnieuw gestukadoord heeft? (*denkt even na*) Ik zou het niet meer weten. Het had iets met een of andere naam van een plaats te maken. Ridderkerk of Bovenkerk ik weet het niet meer. Niet dat het nu nog belangrijk is, maar ik moest opeens aan hem denken nu ik die muur eens goed bekijk. (*mijmert*) Het was een aardige baas. Zo jong was

hij nu ook weer niet, maar als je zag hoe hij met die kalk of gips of wat ze er ook voor gebruikten dat trapje opliep, leek het net een vent van dertig!

VROUW: Ik moet Charlotte toch eens vragen waar de oude gordijnen gebleven zijn. Ik hoop maar niet dat zij ze weggegeven heeft. Blauwe, het waren blauwe gordijnen. Ik weet nog goed waar ik ze gekocht heb. In de Jacob Obrechtstraat. Het was een grote zaak, ja, daar heb ik ze gekocht. Blauw met hier en daar een kleine kleurnuance. Ja, ik vraag me af of die zaak nog wel bestaat. (*glimlachend*) Er was zo'n aardige verkoper die me hielp. Ik geloof dat hij een beetje verliefd op me was.

MAN: Hij had ook nog een knechtje. Stekeltje noemde de baas 'm. Hij had van dat kortgeknipte haar maar erg snugger was hij niet. Nee, (*lacht*) het buskruit had hij beslist niet uitgevonden. Maar hij wilde kost wat kost stukadoor worden. Ik vraag me af of hij het wel geworden is. Ik hoor z'n baas nog mopperen als hij teveel gips tegelijk had aangemaakt. (*lacht*) Gips is voor je het weet zo hard als een steen en dan kun je er niks meer mee doen. Als Stekeltje teveel had aangemaakt moest z'n baas zich rot werken om het gips tegen de muur aan te krijgen. Tegenwoordig hebben ze gelukkig andere materialen die veel gemakkelijker te bewerken zijn. Vind jij dat ik de nieuwe eigenaar moet vertellen dat die muur af en toe vocht doorlaat?

VROUW: Hij wilde me een gele spreij verkopen. Wat moet ik met een gele spreij bij blauwe gordijnen?

MAN: Ik denk niet dat het verstandig is. Hij komt er wel achter wanneer het een poosje goed geregend heeft.

VROUW: Ik ben later nog wel eens in die zaak geweest, maar die aardige verkoper werkte er niet meer. Hij zal wel niet meer leven denk ik. Hij was toen al zo jong niet meer. Ik heb er niet naar gevraagd.

MAN: (*kijkt weer op zijn horloge*) Ik begrijp niet waar hij blijft. Hij had hier allang moeten zijn. Afspraak is afspraak!

VROUW: Hij zal zo wel komen. We hebben de tijd aan ons zelf!

MAN: Jij wel, maar ik heb wel wat anders te doen.

VROUW: Heus, hij zal zo wel komen. Jij hebt altijd zo'n haast! Nooit heb je ergens tijd voor. Vroeger niet en nu ook niet.

MAN: Nu niet zo overdrijven. Ik heb altijd alle tijd voor je gehad.

VROUW: Is dat zo?

MAN: Of niet soms? Jij had nergens tijd voor. Je had alleen tijd voor de kinderen.

VROUW: En jij voor de zaak. Altijd weer die zaak. Door de week elke dag van 's morgens tot 's avonds werken en zondags de boekhouding.

MAN: In het begin ja! Maar later kon ik me de weelde van een boekhouder permitteren.

VROUW: Ja, dat is waar, maar dan had je wel weer iets anders om je te verontschuldigen.

MAN: Ik heb me nooit hoeven te verontschuldigen. Alles wat ik in mijn leven heb gedaan is voor jou en de kinderen geweest.

VROUW: En voor jezelf. Vooral voor jezelf.

MAN: Wil jij beweren...

VROUW: Ik wil niets beweren, alles wat wij tegen elkaar zeggen, is al eens gezegd. Het heeft geen enkele zin om met elkaar in discussie te gaan.

MAN: Maar jij vindt het nodig....

VROUW: Jij vindt het nodig dit huis te verkopen, het huis waar wij samen...

MAN: We hebben er anders met de kinderen uitvoerig over gesproken!

VROUW: Met de kinderen ja! Maar naar mij heb je niet willen luisteren.

MAN: Natuurlijk heb ik naar je geluisterd, maar je gezondheid laat de laatste tijd wat te wensen over.

VROUW: Aan mijn gezondheid mankeert niets! Alleen m'n heupen laten me in de steek. Die trappen, dat is het ergste!

MAN: Precies! Dat is ook de reden dat we die seniorenflat hebben gekocht en dat weet je maar al te goed.

VROUW: O jawel, je zult wel weer gelijk hebben, maar of ik daar nou zo gelukkig zal worden....?

MAN: Natuurlijk word je daar gelukkig! Waarom niet? Ik moet ook aan het idee wennen dat we niet meer in een huis met twee etages wonen met een tuin.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto